

JOSEF BOR.

Foto: archiv

PŘEŽIL A VYDAL SVĚDECTVÍ O HRŮZÁCH VÁLKY

V příštím roce si připomeneme 70. výročí ukončení druhé světové války. Jedním z těch, kteří přišli při nacistickém běsnění o svoje nejbližší, byl i právník a spisovatel JOSEF BOR (1906–1979), který žil a pracoval v Praze 4 v Doudově ulici.

Jeho zásadní dvě literární díla – Opuštěná panenka a Terezínské rekviem

– vycházejí z autorových vzpomínek na události druhé světové války z pohledu Židů. Zatímco autobiografická kniha Opuštěná panenka sleduje propletené osudy Židů, Čechů a jejich nacistických pronásledovatelů, román Terezínské rekviem, volně inspirovaný skutečnými událostmi, vypráví příběh dirigenta Rafaela Schachtera, jemuž se v létě 1944 podařilo v terezínském ghettu odehrát několik představení Verdiho Rekviem. Nedlouho poté byl i se svým orchestrem a celým sborem odeslán transportem na smrt do Osvětimi.

Obě knihy byly několikrát vydány a přeloženy do mnoha světových jazyků a Terezínské

rekviem se dočkalo více než deseti rozhlasových zpracování.

POVINNÁ ZMĚNA PŘÍJMENÍ

Josef Bor (Bondy) se narodil ve Slezské Ostravě a po vystudování práv nastoupil jako koncipient v Mostě, kde v roce 1932 zastupoval horníky v tzv. hornické stávce. Po německé okupaci se přestěhoval s manželkou a dvěma dcerami ke svojí sestře do Kutné Hory. Odtud byla celá rodina deportována do Terezína a později do Osvětimi. Po válce se v roce 1945 vrací sám, jediný z celé rodiny, zpět domů a později přesídluje do Prahy, kde jako právník nastupuje do legislativy Ministerstva národní obrany v hodnosti plukovníka. V srpnu 1948 získává Československý válečný kříž 1939 a medaili Za zásluhy I. stupně. Na příkaz ministra gen. Ludvíka

Svobody však dochází v armádě k počestování jmen důstojníků. Ačkoliv Bondyho příjmení bylo původu sefardsko-španělského, je nucen ke změně přistoupit. Po dlouhých úvahách si ponechává první půlku svého příjmení (písmeno N si rozpůlil tak, že mu zůstalo R), a tím vzniká jeho nové příjmení Bor.

V roce 1952 je ministrem Čepičkou z armády vyhozen. Již nikdy nebude pracovat jako právník a má z politických důvodů omezenou svobodnou volbu povolání i příjem. Oporou mu je nová rodina a dvě děti – Petr a Eva. Od roku 1952 do roku 1966 pracuje jako metodik v národním podniku Hutní projekt a současně pracuje na svých knihách.

V roce 1961 vydává Opuštěnou panenku a o dva roky později Terezínské rekviem. Píše i další, dosud nevydané knihy, divadelní hru a publikuje články v časopisech. Po úmrtí druhé manželky Vally se v lednu 1979 ožení s Anežkou Koudelovou, ale na konci měsíce umírá na třetí srdeční infarkt a je pohřben na Židovském hřbitově na Vinohradech.

(md)

PĚVECKÉ SBORY PŘÁŽATA A RESONANCE OSLAVILY KULATÁ JUBILEA

Dětský pěvecký sbor Prážata pod vedením Mgr. Mily Pospíšilové vznikl v roce 1984 na Jižním Městě ze tří školních pěveckých sborů. Postupně do něj začaly přicházet děti z celé Prahy 4 i okolí.

Od založení sboru se na hlasové výchově podílely korepetitorky Mgr. Pavla Čeňková a Mgr. Věra Jelínková. Repertoárem sboru jsou díla všech hudebních období až po současnost, umělecké úpravy lidových písní, skladby s vánoční tematikou a černošské spirituály. Od roku 1989 Prážata pravidelně koncertovala v německém Waldsassenu, natočila pořad o Praze pro kanadskou televizi, otevírala Královské zahrady na Pražském hradě pro veřejnost, natočila CD Pražská jidiš muzika „Jomi, jomi“ s Bárou Basíkovou a Jiřím Helekaem a CD Pergolesiho Stabat Mater. V roce 1994 se nejstarší členové pěveckého sboru Prážata zúčastnili Mezinárodního pěveckého festivalu v belgickém Neerpeltu, kde obsadili ve velké konkurenci 1. místo.

A právě zde se zrodila myšlenka založit komorní sbor Resonanci. Za dalších společných 20 let se pěveckému sboru Prážata a Resonance podařilo natočit přes dvacet CD, účinkovat ve filmech zahraniční i české provenience, například Zvonokosy (Francie), Borgia 3 (Itálie), Bobule 2 (Česká republika), spolupracovat s našimi předními interprety populární a vážné hudby na charitativních koncertech a uspořádat kolem dvaceti koncertních turné v Evropě a v USA.

ZÁKLADNOU JE ZŠ KAVČÍ HORY

„Od roku 2002 se působíštěm pěveckého sboru stala Škola Kavčí hory, kde se za podpory vedení školy podařilo vybudovat moderní zkušebna, která je také v době výuky využívána

jako přednášková místnost a učebna hudební výchovy,“ říká sbormistryně Míla Pospíšilová. Právě zde byla natočena CD s lidovými písničkami pro děti, která slouží na školách jako pomůcka při výuce hudební výchovy, a CD s dětským muzikálem Bílý motýl.

V současné době natočily sbory Prážata a Resonance CD s Magdou Malou „Na křídlech vánočních“, jehož křest proběhl 22. listopadu v Betlémské kapli. Oba sbory dále připravují řadu vánočních koncertů, komorní sbor Resonance odjíždí na turné do Rakouska a nový kalendářní rok otvírá v chrámu sv. Víta na Pražském hradě Českou mši vánoční od Jakuba Jana Ryby. „Každoročně také přijímáme nové členy. V lednu na základě pěveckých zkoušek do sboru Prážata a v komorním sboru Resonance kdykoliv uvítáme tenory,“ uzavírá Míla Pospíšilová. Více informací na www.prazata.cz a www.resonance.cz.

PĚVECKÝ SBOR PŘÁŽATA v říjnu vystoupil na pankráckém Koncertě pro Čtyřku.

Foto: archiv Prážata

DO KOMORNÍHO SBORU RESONANCE přecházejí odrostlejší členové Prážat, ale vítání jsou i noví zpěváci.

Foto: archiv Resonance